

[Per Hækkerup.]

Jeg skal ikke her i anden omgang gå i detaljer, men jeg vil gerne sige, at også jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Vagn Bro i, at ombudsmandens kompetence til på eget initiativ at optage til behandling sager vedrørende den samlede kommunalbestyrelse — også anliggender, hvor der ikke er rekurs til statsmyndigheder, det vil sige de egentlige kommunalsager — er det centrale punkt. Må jeg sige, at jeg blev meget overrasket, da det ærede medlem tog så positiv en stilling til denne formulering af det sidste punktum i forslaget til ændring af ombudsmandslovens § 6, for jeg forstår slet ikke det ærede medlems argumentation for dette standpunkt. Det ærede medlem gav udtryk for, at der her var tale om en udvidelse af ombudsmandens kompetence i forhold til det, der foreslås indsat i § 4, stk. 2, vedrørende hans behandling af klager; og deri er jeg enig med det ærede medlem. Når så det ærede medlem accepterer begrænsningen i henhold til § 4, stk. 2, 2. punktum, med hensyn til adgangen for ombudsmanden til at behandle klager over sager, der har været behandlet af den samlede kommunalbestyrelse, og finder den rigtig og begrundet det med, at her er tale om politiske repræsentanters afgørelse, og henviser til, at den samlede kommunalbestyrelse er noget lignende som folketinget, ja, så er jeg også enig. Men da er det mig fuldstændig uforståeligt, at det ærede medlem derefter kan finde det rigtigt, at ombudsmanden, uden at der foreligger klage, på eget initiativ efter § 6, sidste stykke, skal have adgang til at gribe ind over for det organ, som det ærede medlem sammenligner med folketinget. Her ligger der efter min opfattelse en endog udvidet adgang til at gribe ind i det kommunale selvstyre. Det forekommer mig, at det nedsatte udvalg på ingen måde har fundet nogen lykkelig formulering på dette punkt, og jeg imødeser gerne en diskussion herom i ombudsmandsudvalget. Vi skal dog erindre, at folketinget kunne vel ikke på nogen som helst måde — det håber jeg da ikke — forestille sig, at folketingets ombudsmand skulle kunne gribe ind i afgørelser, tinget havde truffet. Men hvis det er tilfældet, og hvis det ærede medlem sidestiller den

samlede kommunalbestyrelse, bestående af politiske repræsentanter, med folketinget, hvordan kan det ærede medlem så acceptere, at folketingets ombudsmand på eget initiativ skulle have lov til at gribe ind i de beslutninger, en sådan kommunalbestyrelse tager, hvor der end ikke fra befolkningen foreligger noget ønske om at klage? Det forekommer mig, at man ved dette forslag anbringer en statsembedsmand i en meget central stilling med meget store beføjelser over for kommunalbestyrelserne, og jeg forstår ikke, at det ærede medlem kan tage dette standpunkt.

Når det ærede medlem hr. Ninn-Hansen taler om, at det er farligt at standse ombudsmanden i af egen drift at optage en sag, må jeg henvise til den bemærkning, jeg har gjort til det ærede medlem hr. Vagn Bro. Hvis det drejer sig om en sag, lad os sige af administrativ karakter, hvor der ikke er tale om, at den har fundet sin afgørelse i den samlede kommunalbestyrelse, kan jeg forstå det ærede medlem. Men hvis man går videre til beslutninger truffet af den samlede kommunalbestyrelse — og det ærede medlem gjorde her ikke nogen klar afgrænsning — så kan jeg ikke følge det ærede medlem.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard fandt, at lovforslaget ikke ville begrænse, men styrke det lokale kommunale selvstyre. Ja, det kan man rigtignok have forskellige meninger om. Jeg vil gerne høre en begrundelse for, hvorledes bestemmelsen i lovforslagets nr. 4, sidste stykke, 2. punktum, kan betyde en styrkelse af det kommunale selvstyre.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Storgaard, at jeg er enig i den højtærede justitsministers bemærkninger til det ærede medlem. Hvis de motiveringer, som det ærede medlem hr. Storgaard gav for sin stillingtagen, virkelig skulle være udslaggivende for, hvordan ombudsmandsloven bliver praktiseret, ville det i meget høj grad komme til at se galt ud for det kommunale selvstyre.

Vagn Bro: Den højtærede justitsminister mente, at jeg lagde for meget ind i dette, at tinget egentlig havde taget sit standpunkt. Det mener jeg nu ikke jeg gør. Nu er jeg jo afskåret fra her at tale om,